

שבת בשבתו

גליון הקהלה החרדית "מחזיקי הדת" אנטווערפן

שמיני

הדלקת הנרות: 20.37 פלג: 19.25 - פלג ב: 20.22

מוצאי ש"ק: 21.54 ר"ת: 22.09

צאה"כ ליל ש"ק: 21.41 - סוק"ש ש"ק: מג"א: 9.26/9.02 - גר"א: 10.02

ב"ה, ערב ש"ק כ"ז ניסן, י"ב לעומר, תשפ"ה • שנה כ"ט, גליון אלף תרנ"ו • דף היומי מכות י"ז • 25 APRIL 2025 • Nr 1656
ספירת העומר ליל ש"ק: היום שלשה עשר יום שהם שבוע אחד ושישה ימים לעומר

ברכת האילנות

עפ"י קריאת חברי הבד"ץ שליט"א
לומר בכל יום אחרי תפלת שחרית,
עד יעבור זעם, פרקים:
ע"ט, פ"ג, קמ"ב
ותפלת "אחינו כל בית ישראל"

שיעור בהלכות שבת ע"י

מרן הרב שליט"א

בצפרא דשבתא בשעה 8.30

בביהמ"ד הגדול אסטען

תפלת שחרית בשעה 9.00

גט, הוא טוב, שלפעמים טוב שמתעכב (דוגמתו בגיטין
לד, א ברוך הטוב והמטיב שלא נתן לה את הגט, וכן כהנים
תקנו גט מקושר שיתאחר מלתת גט). (שבוען מטובך)

ואת החסידה האנפה למינה (יא,ט)

יש לומר על דרך רמז, דהנה ראיתי כמדומה לי
בספר נגיד ומצוה, שפעם אחת ראה רבינו האר"י ז"ל
שרבי חיים ויטל זל"ה כעס על אחיו הקטן שלמד
עמו והכה אותו, ואמר לו רבינו האר"י ז"ל שלא
טוב עושה בזה שאין לכעוס על שום דבר ע"כ. וזה
שרמזה לנו התורה "ואת החסידה" על דרך אמרם
ז"ל שעושה חסד עם חברותיה, "האנפה" דהוא לשון
רוגז (עדה"כ גי' בהתאנה ה'), הוא גם כן טמאה, דהיינו
אפי' בדבר שמכוין לעשות חסד עם חבריו גם כן אין
לכעוס. (אך פרי תבואה)

מחנה או הקהלה

שבת פ' שמיני, כ"ח ניסן.

הדלקת הנרות: 20.37 (פלג המנחה: 19.25 - פלג
ב: 20.22).

מפטירין "ויוסף עוד דוד" (שמואל"ב, ו) עד "דבר נתן
אל דוד". מברכין חודש אייר, "יהיה ביום השני וביום
השלישי" ("דער מולד וועט זיין זונטיג פארנאכט,
8 אזיגער, 30 מינוט און 2 חלקים"). אומרים אב
הרחמים (יש מקומות שאין אומרים אב הרחמים אף שחל
בספירה, רק בשבת מברכין של סיון שאז אומרים).

מנחה, כנהוג, אין אומרים צדקותך.

מתחילין לומר "פרקי אבות" (פרק א').

מוצאי שבת: 21.54 (לשיטת ר"ת: 22.09)

יום א' תזריע-מצורע, כ"ט ניסן, ערב ראש חודש
אייר, י"ד לעומר. אין אומרים יום כפור קטן בחודש
ניסן.

א' דראש חודש, יום ב' תזריע-מצורע, ל' ניסן, ט"ו
לעומר.

שחרית, נוהגין בו כבכל ראש חודש, יעלה ויבא, חצי
הלל, קדיש תתקבל, קריאת התורה, מוסף.

ב' דראש חודש, יום ג' פרשת תזריע-מצורע, א'
אייר, ט"ז לעומר.

שבת פ' תזריע-מצורע, ה' אייר, כ' לעומר.
הדלקת הנרות: 20.48 (פלג המנחה: 19.34 - פלג ב: 20.31).

ונשמרתם מאד לנפשותיכם

עקב התפשטות מחלת החצבת (מאזעלען), אשר מדי יום ביומו ילדים מאושפזים בבתי החולים, חלקם
במצב של סכנת חיים ה", חיוב גמור על כל מי שעדיין מעולם לא קיבל את ה"וואקסין" ולא עברה עליו
המחלה, לקחת עכשיו את ה"וואקסין", ומכאן הקריאה לכל אלו שבאו לכאן ממקומות אחרים ולא חיסנו
את ילדיהם, שיעשו זאת עכשיו.

בברכת והסירותי מחלה מקרבך

אשר מדי יום ביומו ילדים מאושפזים בבתי החולים, חלקם

אשר מדי יום ביומו ילדים מאושפזים בבתי החולים, חלקם

אשר מדי יום ביומו ילדים מאושפזים בבתי החולים, חלקם

כדי להורות תשובה לרבים, ואם כן הרי דאין לך
להיות בוש מלהקריב, כדי שיראו שנתקבל הקרבן,
ומכפר לישראל על ידך ולא היית קטיגור ח"ו.

(מהר"ם שיק)

מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו (יא,ג)

דבר נפלא כתב רבינו (הגאון רבי חיים קניבסקי
זצ"ל) בספרו "טעמא דקרא": כי הנה אחד מסימני
הטהרה של בהמה היא 'מעלת גרה', ומבאר רש"י
שמעלה ומקיא את האוכל ממעיה, ומחזרת אותו
לתוך פיה לכתשו ולטחנו הדק וכו', שעל ידי הגרה
האוכל נפטר ונימוח.

ופעולה זו היא סימן שאינו עצלן, כי העצלן לא
יעשה כן. ויש לפרש דלכן סימן טהרה הוא, כי עצלות
היא מדה מגונה ורזיזות היא מעלה עצומה.

ולאיוו שליחות מחפשים בדוקא את העצל?
איתא במשלי (י, כה) כחומץ לשינים וכעשן לעינים
כן העצל לשולחיו. רבינו באר את הדמיון בין חומץ
ועשן לעצל: החומץ יש בו מעלה וחסרון, שמצד
אחד הוא מזיק לשינים בריאות, אבל לשינים חולות,
אדרבה הוא מועיל ומרפא (שבת קיא,א). וכן עשן מזיק
לעינים בריאות (שבת קנא,ב) ולעינים חולות לפעמים
הוא מועיל (עין ספר זכרון יעקב יוסף סגולה לשחין העינים
ליטול עשן זפת). וכן הוא עצל, לדבר טוב אין כדאי
לשלוח אותו כי יתעצל, אבל לדבר שאינו טוב כגון

אפנין יקריב

ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח (ט,ט)
שהיה אהרן בוש וירא לגשת, אמר לו משה למה
אתה בוש לך נבחרת (רש"י).

בשם בת דודי אשה משכלת שמעתי, שכונתו
היתה כי אמרו חז"ל (ברכות לד) ביורד לפני התיבה
פעם ראשונה מסרב וכו', אך כתבו הפוסקים (או"ח
סי' נג סעיף טו) דבשליח ציבור קבוע אין צריך לסרב,
לכך אמר לכך נבחרת ואין לך לסרב. (פנים יפות)

ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח (ט,ט)
שהיה אהרן בוש וירא לגשת, אמר לו משה למה
אתה בוש לך נבחרת (רש"י).

ואמרת הכונה, כי באמת קשה, אהרן שנעשה
על ידו קטרוג על ישראל במעשה העגל, ואם כן
היאך יתהפך הוא לסניגור להקריב קרבנות לכפר
על ישראל?

ויש לומר דמשום טעם זה היה אהרן בוש. אבל
משה אמר לו 'למה אתה בוש לך נבחרת', היינו כי
איתא בגמרא (ע"ז ד,א) לא היו ישראל ראויים לאותו
מעשה העגל רק כדי להורות תשובה לרבים, להורות
שמועיל תשובה גם לרבים שחטאו.

לזאת אמר לו משה כי 'לך נבחרת' לאותו עון,

נקודות שעליהן עורר מרן הרב שליט"א בנעילת החג אחרון של פסח

א' בנוגע לשידוך, ולפעמים צריכים להגיד גם חסרונות
מסוימים (עפ"י שאלת חכם), מכל מקום תמיד יש
להתחיל בסיפור מעלותיו.

והי אחיד עמך: מצות פדיון פטר חמור נהוג דוקא
בחמורים, מפני שעזרו לבני ישראל לשאת את ביזת מצרים,
זכו ע"י זה לקדושה, ועל אחת כמה וכמה בן אדם
שעוזר ליהודי בעניני פרנסה מדעתו, שזוכה לקדושה
יתרה.

קרן הצבי: המלוה כסף לחבירו על מנת להשקיע,
בלי ערבים הגונים, הרי עליו לדעת לכתחילה שיתכן
שהניח מעותיו על קרן הצבי, ואח"כ לא יהיה לו אל
מי לדבר אם הלוה אינו פורע את חובו, וכבר אמר
הגאון מברסקי זצ"ל, שכשם שיש איסור יחוד עם
נשים, כך יש איסור יחוד עם כסף...

סעודות שבת: הזמן המסוגל ביותר לחנך את בניו
ובנותיו, הוא בעת סעודות השבת, כשיושבים בשלוח
הנפש, ומזמרים זמירות, ומדברים בעניני תורה
ואמונה.

עד שתחפץ: עיקר ה"חפץ" להמשיך את ההתעוררות
של יו"ט זה קביעת עתים לתורה, ברצינות עם
חברותא וכו'.

משבח אני את הבחורים והנערות שאין להם טלפונים
עם "טעקסט" (SMS), וכהכוונת גדולי ישראל
במקומות אחרים.

לבטוח בישועת ה' ולהודות עליה עוד טרם בואה
כדכתיב ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך, אשירה
לה' וגו', וכדאיתא בחז"ל שישאלו כבר אמרו שירה
כשרגליהם אחת עדיין עומדה בתוך הים, וכמ"ש רש"י
(תהלים יח, ד) "אף לפני התשועה אני מהלל, לפי שבטוח
אני ששועה מאויבי", ועל ידי ההודאה לה' יכולים
למנוע הרבה צרות.

והסרתי מחלה מקרבך: כידוע מחלת החצבת
(מאזעלען) מתפשטת קעת בעולם, וגם בעירנו ה",
יש לציית לדעת הרופאים לחסן (אימפפון) את
הילדים.

ומענין לענין באותו ענין, גם לענין בדיקות לאתר
מחלות פנימיות רח"ל מבעוד מועד, שהרופאים
הממשלה ממליצים עליהם, יש לעשות את הבדיקות,
ואז בשעת הצורך - שלא יצטרכו לזה - קל ביותר
לרפאות את המחלה בתחילתה בעזה"י.

כי חזק בריחי שערך בך בניך בקרבך: חיוב גדול על
ההורים להשגיח בעינא פקיעה על מעשה בניהם
ובנותיהם בחזריהם (ואף שכמובן יש להם חדרים
נפרדים), ובמיוחד בבתי כשהם נמצאים לבד בקומות
העליונות, ודי למבין.

לזווג זיווגים: ישתדל כל אחד להציע שידוכים, ואעפ"י
שמקבלים דמי שדכנות, אם כוונתו לשם שמים זה
סגולה לבנים טובים וכשרים, וכן כשנשאלים אודות

רבי יעקב ששפורטש זצ"ל

רב דק"ק הספרדים באמשטרדם - שו"ת "אהל יעקב" - ד' אייר תנ"ח

מתולדותיו

רבינו יעקב ששפורטש נולד לאביו רבי אהרן בשנת ש"ע בעיר אוראן באלג'יריה. הוא היה הדור הי"א מגזע הרמב"ן. בשנת שצ"ד החל לשמש כאב"ד ומו"צ בעיר תלמסאן. בשל עלילות דברים נכלא, ונאלץ לעזוב את אלג'יריה. הוא סבב בין ערי מרוקו, נשא לאשה את מרת רחל בתו של רבי דניאל טולידאנו, רבה של מקנס, ובשנת תי"א הגיע לאמשטרדם, שם הדפיס, בשנת תי"ב, את מפתח הפסוקים לתלמוד ירושלמי בשם 'תולדות יעקב'. בשנת תט"ו יצא ללונדון במשלחת בראשות רבי מנשה בן ישראל, להשתדל אצל נשיא אנגליה בדבר החזרת היהודים אליה לאחר שגורשו ממנה 350 שנה לפני כן. בשנת תי"ז יצא בשליחות מלך מרוקו למלך ספרד. בשנת תכ"ד התמנה לרב בלונדון, אך עקב מגיפה שהשתוללה שם בשנת תכ"ו עבר לעיר האמבורג בגרמניה.

בשנת תכ"ז חזר לעיר אמשטרדם ועמד בראש בית המדרש של האחים די פינטו, ומסר שיעור בבית המדרש 'כתר תורה'. בשנת תל"ה עבר ללמד

לא ימושו מפי זרעך

הגאון היעב"ץ זללה"ה כותב: ...יותר מזה

(המשך בעמוד ג)

מתורת הלשכה

נמסר ע"י הרה"ג ר' יעקב יוסף ברייער שליט"א

שאלה: בישראל מרק פארווע שנתבשל בקדרה בשרית בן יומנו, האם מותר לערוות לקדרה חולבת בן יומנו. והאם יש חילוק בין לערוות כשהוא חם או אחר שנצטנן. ואת"ל שיש חילוק בזה, האם מותר אח"כ לחממו בקדרה חולבת בן יומנו. גם האם יש חילוק בזה אם יש בו בצלים שנחתכו בסכין בשרית, או נטגנו מקודם בקדרה בשרית.

תשובה: דבר זה מבואר לכאורה בשו"ע י"ד הלכות בשר בחלב (סי' צ"ה סעיף א-ב), דדגים או ביצה שנתבשלו או נצלו בקדרה של בשר בן יומנו, דהיינו שבתוך המעט לעת בשלו בו בשר, מ"מ כיון שהמאכל לא קבל טעם מבשר ממש אלא מטעם הנבלע בקדרה, דעת המחבר דהוי נותן טעם בר נותן טעם, ומותר לאכלו בחלב, כיון שקבל הטעם רק מטעם ולא מבשר ממש.

אבל כתב הרמ"א (סעיף ב') ויש מחמירין בצליה ובישול לאסור נותן טעם בר נותן טעם. והמנהג לאסור לכתחלה, ובדיעבד מותר בכל ענין. ודוקא לאכול עם חלב והבשר עצמו, אבל ליתן בכלי שלהם, מותר לכתחלה (באו"ה הארוך), וכן נהגו. עכ"ל. הרי דהרמ"א מחמיר שלא לאכלו בחלב ממש, ובדיעבד מתיר, ועיי' בפוסקים (ש"ך סק"ד ובאחרונים) אם גם בצלי מתירין בדיעבד.

אבל עכ"פ ליתן המאכל רק בכלי של המין האחר, דהיינו כאן בכלי חלב, כתב הרמ"א דזה מותר לכתחלה, דהיינו שלפי זה יוצא שמאכל פארווע שנתבשל בקדרה בשרית בן יומנו מותר לחממו ולבשלו אחרי כן בקדרה חולבת בן יומנו. שהרי הרמ"א מתיר ליתנם בכלי ואינו מחלק בין יחממוהו בו או רק ליתנו חם, וכן כתב תפארת למשה על ש"ך (סק"ה) וליקוטי תשו"ר ע"א (תשכ"ח - נאספו שמה מהגהות שנדפסו בשו"ע דפוס בילגוריא).

(ועיי' משב"ז סק"ד וסק"ה דלכתחלה אין לבשלם בכלי בשרית בן יומנו על דעת ליתנו אח"כ בכלי חולבת, עיי"ש).

מ"מ עדיין יש לעי' אם מותר לערוותו כשהוא חם מכלי בשרית לכלי חולבת. ודבר זה מבואר לכאורה

בסי' צ"ה סעיף ג' ברמ"א וז"ל: ואם עירה מכלי ראשון של בשר על כלי חלב, דינו ככלי ראשון ואוסר אם היה בן יומנו. כוונתו, כמו שכתב מקודם שהמדיח כלי בשר בתוך כלי חלב בכלי ראשון הכל אסור משום הטעמים של בשר ושל חלב שנוגעים ופוגעים יחד. כמבואר שם היטב. וכתב הרמ"א דה"ה במערה מים (וה"ה מרק פארווע) מכלי ראשון בשרית על כלי ראשון חולבת ושניהם בני יומנו שאסור. וכמו שכתב הש"ך סק"י"ח שרואה לומר שהכלי התחתונה שבא עליו העירוי נאסרה. עכ"ד.

הרי שאין לערוות בכלי בשרי דבר רוטב ומרק על כלי חולבת, אלא אחר שנצטננה או על ידי כלי פארווע, ועיי' ש"ך סק"ה לענין דיעבד והפסד מרובה ולעת הצורך. מ"מ זהו דוקא בדבר ששייך בו עירוי, אבל דבר שבא בלא בקיולוח יכול ליתנו מכלי בשרית לכלי חולבת כנ"ל.

ועכשיו נשוב להספק מה הדין כשיש בצלים במרק שנחתכו בסכין בשרית כשהיו עדיין חריפין או נטגנו במחבת בשרית דבתחלת הטיגון עדיין חריפים הם, דידוע דבצלים שהוא דבר חריף משוי' ל' הטעם כטעם ראשון כמבואר ברמ"א (סי' צ"ה סעיף ב'), דדבר חריף לא נחשב כנ"ט בר נ"ט, עיי' ביד אברהם שם. מ"מ מסתמא יש ששים נגד להב הסכין שחתך בה הבצלים, או באופן שטיגנו יש מסתמא ששים נגד הבצלים, ועל כן בטל טעם החלב. ואין לומר דבצלים הוי מילתא דעבידא לטעמא שאינו בטל בס' כמבואר בס' צ"ח סעיף ח' (ועיי' משב"ז סק"ה ובהרהר פוסקים), מ"מ אין הבצל האיסור אלא החלב הנבלע כמבואר שם דדוקא באיסור מחמת עצמו אמרינן שלא בטל בס', על כן די לחשוב כאילו כל הבצלים מלאים מחלב, וניתר בששים.

ויותר מזה מצינו בש"ך (סי' צ"ד סק"ה) בשם שו"ת מהר"ם מלובלין (סי' כ"ח), דבצלים שנבלע בהם חלב או בשר ונתבטלו בששים דאפילו הבצלים עצמם חוזרים להיות היתר, הגם שאין אומרים באיסורים אפשר

(המשך בעמוד ג)

שונה הלכות

דיני יין עכו"ם

נערך ע"י הגא"ח שטרנבוך שליט"א רב הכשרות דקהילתנו

יין עכו"ם

- יין שנתנסך לשם ע"ז ע"ז נכרי עובד ע"ז, אסור מן התורה בשתייה ובהנאה כדין תקרובת ע"ז (משנה ע"ז פ"ב מ"ג).
- ומגזירת חכמים שלא לשתייה ושלא להנאות מכל יין של נכרי עובד ע"ז, אף שלא ידוע שהקריבו לע"ז, והוא הנקרא בשו"ע (יו"ד סי' קכג ס"א) "סתם יינם".
- הטעם שגזרו על סתם יינם, כדי להרחיקנו מהאומות שלא נבוא להתחתן עמהם. ואסורוהו חז"ל אף בהנאה, מחמת שיין נסך האסור מן התורה אסור גם בהנאה, ה"ה בסתם יינם שדומה ליין נסך אסור גם בהנאה (ט"ז שם סק"א).
- עוד גזרו חז"ל, שאפילו יין ישראל, אם נגע בו נכרי הרי הוא נאסר בשתייה ובהנאה. ובזמן הזה שאינו שכיח שהאומות מנסכים לע"ז, ו"א דמגע עובדי כוכבים ביין שלנו אינו אסור בהנאה רק בשתייה (רמ"א שם).
- נכרים שאינם עובדי ע"ז כלל, כגון אלו שאינם מאמינים בשום דבר (אתאיסטים ATHEIST), או שהדת שלהם אינה בגדר ע"ז, כגון ישמעאלים, אף שמגעם אסור את היין שלנו בשתייה, לכו"ע אינו אסור בהנאה (שו"ע סי' קכד ס"ו).

יין מבושל

- יין שעבר תהליך בישול, כלומר שהורחת ע"ג האש, אינו נאסר ע"ז מגע נכרי (שו"ע סי' קכג ס"ג). והטעם, משום שיין מבושל אינו בר נסוך, וכן גזירת חז"ל על סתם יינם, לא היתה על יין מבושל, כיון שיין מבושל היה דבר שאינו מצוי כל כך, ועל דבר שאינו מצוי לא גזרו חז"ל (בית יוסף שם). ועוד מפני שאיכות היין נפגמה ע"י הבישול ואין אדם קובע שתיותו עליו, ומכיון שכן שוב אין בו משום חשש חתונה.

שיעור בישול

- נחלקו הפוסקים בשיעור הבישול הצריך כדי שהיין לא יאסר ע"ז מגע נכרי. ו"א שהוא בשיעור של יד סולדת בו (משמעות הביאור הגר"א שם סק"ו), וכן בשו"ת אגרות משה יו"ד ח"ב סי' נב, ועיי' שו"ת שבת הלוי ח"ו סי' רל"ד ש-50 מעלות צלסיוס הם יותר משיעור של יד סולדת בו). ו"א שהשיעור הוא כשהיין נתמעט ע"י הבישול (ש"ך שם סק"ו).
- יש הסוברים שההיתר של יין מבושל הוא רק כשהעכו"ם ידוע שהיין מבושל (דרכי תשובה שם סעיף ג'), ויש חולקים על זה (החיים יו"ד סי' קיח סק"ו).

יין מפוסטר (Pasteurized)

- בזמננו הרבה יינות עוברים תהליך של "פיסטור מהיר", והיינו שמרתחים את היין במהירות עד שמגיע לחום של עד 89 מעלות צלסיוס, כדי להשמיד את החידקים, ולאחר מכן מצננים אותו במהירות כדי לשמור על איכות היין.
- דנו הפוסקים אם בישול זה מציל את היין מאיסור מגע נכרי. ו"א דהוי ממש כבישול מאחר שנתבשל עכ"פ בשיעור של יד סולדת בו (שו"ת מנחת יצחק ח"ו סי' סא), אבל יש הסוברים דשיעור של יד סולדת בו מועיל רק באופן שגם נחסר קצת מהיין ע"י הבישול, ומכיון שתהליך הפיסטור נעשה במיכל סגור ואטום לחלוטין, באופן שאף טיפה מהיין לא נחסר, וגם איכות היין לא נפגמת, וכמעט שאין בני אדם מרגישים שום שינוי, אין בו היתר של יין מבושל (הגרש"ז אוריעבאק בשו"ת מנחת שלמה ח"א סי' כה, והגר"ש אלישיב בקובץ תשובות ח"א ע"ה).
- למעשה, רוב נותני ההכשרים בזמננו סומכים על פיסטור שייחשב כבישול, ולכן בדרך כלל כשרשום על הבקבוק שהיין מבושל, הכוונה שעבר תהליך פיסטור ולא בישול ממש, (יש מנותני ההכשרים שכשהיין עובר תהליך פיסטור בלבד, הם רושמים על הבקבוק "מבושל ע"י פיסטור", וכשהוא מבושל ממש הם רושמים "מבושל", כדי שהמחמירים בפיסטור ידעו להזהר).

יין מענבים מבושלים

- בין העשוי מענבים מבושלים, נחלקו הפוסקים אם נחשב ליין מבושל (עיי' בשו"ת הר עצי יו"ד סי' קיא, ובשו"ת אגרות משה (המשך יבא בע"ה).

יו"ד ח"א סי' ג).

ייראוך עם שמש

תפלת שחרית כותיקין
בימות החול בביהמ"ד פשעווארסק

בכל יום חצי שעה לפני הנץ
ביום א' תזריע-מצורע בשעה 5.53

*

בכל שב"ק בביהמ"ד חב"ד

התחלת התפילה בשבת זו 5.40

שעות קבלת קהל ב"לשכת הוראה" שבבנין הקהלה

לפנה"צ 10:15 - 11:15 / אחה"צ 14:00 - 15:00

שעה לפני השקיעה עד השקיעה (שבוע הבא משעה 20.00)

"תיבת הדואר" של "לשכת הוראה"

מתרוקנת בימים א'-ה' בשעות הנ"ל

בעניני לשון הרע הנוגע לשידוכים - בטלפון 0484.222.252

בימים ג' וד' משעה 18.00 עד 19.00 ע"י הגר" אברהם הכהן עהרנפריי שליט"א

לשכת הוראה

שע"י הבד"ץ דקהלתנו

Jacob Jacobsstraat 22

מספר טלפון:

03.208.4115

(וסימנך דיין = 4115)

משעה 8.00 בבוקר

עד 12.00 בלילה

מתורת הלשכה (המשך)

ליסחט, וכל שכן שלא אמרין בדבר היתר חני".
אך כדאי לציין הלכה שמבואר בסי' צ"ד סעיף ה', לגבי תוחב כף חולבת בת יומה לתוך קדרה בשרית בת יומה שמבשלים שם יחיות היינו דבר פארווע. שאם הכף הי' בן יומו, ולא הי' ששים נגד החלק שתוחב בה, (עי' סי' צ"ד סעיף א') אז נאסרה המאכל דחשיב כבישל בשר בחלב, ולא חשיב נ"ט בר נ"ט כיון ששני הטעמים נפגעו ביחד.
אבל בלא הי' הכף בן יומו אפילו אין בקדרה ששים, אינו יכול לאסור המאכל, וא"כ גם הכלי לא הי' צריך להיות אסור, מ"מ מבואר ברמ"א שם שהמנהג הוא להגעיל האינו בן יומו, ולאכול המאכל בכלי שהוא כאותו שהוא בן יומו.
דהיינו שאין לאכול או לבשל המאכל בכלי שהוא ממין אחר, וכ"ז לא דמי לכאן, דכאן מותר לחממה בקדרה חולבת, ובליקוש פשוט דשם כיון שתוחב כף של מין אחר, בשעת ביטול הגם שאינו בן יומו נוהגים להחמיר כאילו נתערבו ב' הטעמים כדי שלא יבואו לטעות להתיי גם כשהיו שניהם בני יומו, כמבואר בש"ך.

ספר "מוצל מאש"

נחזיק טיבותא למעכ"ת הרה"ג מוה"ר שלום משה חיים גרינפעלד שליט"א, רב ביהמ"ד דחסידי אלכסנדר, שעסק בבירור מקחו ותורתו של אביו הרה"ג מוה"ר שמואל אברהם צבי גרינפעלד זצ"ל, שכל ימיו היו מקשה אחת של לימוד והרבצת התורה מתוך מסירות נפש, ואחרי שעבר את נוראות המלחמה האיומה הרביץ תורה לעדרים ביישוב "בית יוסף" ונוהדרוק בצרפת בחוסר כל, וזכה להמדי תלמידים גדולי תורה, וגם כאן בעירנו מסר שיעורים תמידין כסדרן בביהמ"ד דחסידי בעלזא, ועם כל זה היה שפל ברוך וענותו, ומקבל את כל האדם בסבר פנים יפות.

הספר, אשר בשם "מוצל מאש" יקרא, מכיל ביאורים ועיונים קצרים בהלכה, הערות והארות במקרא ופנינים יקרים, מסודרים על סדר פרשיות התורה והמועדים, אגדות הש"ס וליקוטים, בתוספת הערות וצינונים מהמחבר בן המחבר שליט"א, ובסוף הספר קונטרס "רחמי אהרן", דברי חיזוק להורים ששילכו ילדים קטנים רח"ל.

מתוך הספר ניכרת מהותו הגדולה של המחבר זצ"ל, שעברו עליו כל ימיו בצרות שונות ומשונות ל"ע, ועם כל זה נשאר שלם באמונתו ובתורתו, וכדוגמא נביא כאן מאמר אחד (נדפס בעמוד שעה של הספר):

אמר רבי אבין בר רב אדא אמר רבי יצחק, מניין שהקב"ה מניח תפילין, שנאמר וכו' (ברכות זב). בפשטות המאמר הזה תמוה, דמה לנו לדעת זאת שהקב"ה מניח תפילין, דודאי אין המאמר דוסק רק בנסתרות, דאז מקומו בוהר הק' המיועד ליועדי חן, ומכיון שנמצא בתלמוד שלנו הרי שיש להשכיל בזה גם לאנשים כמונו. ובכלל יש להעיר, דהרי יש מאמר חז"ל בירושלמי (ר"ה פ"א ה"ג) שהקב"ה מקיים כל התורה כולה, ומהו איפוא ההדגשה כאן דוקא בתפילין, שהקב"ה מניח תפילין.

והנראה הוא, והוא האמת, דבן ישראל שנמצא במצב כזה כפי שאנחנו היינו, שהיתה התגלות גבורות בעולם, ולא אפשר לו להניח תפילין מפני חמת המציק, רבי יצחק מגלה לו שהקב"ה מניח תפילין בשבילו, דתפילין הוא אות התקשורת להקב"ה, ובאופן כזה של מסירות נפש למען קדושת שמו יתברך אין התקשורת יותר גדולה להקב"ה. ולכן הנחת תפילין של הקב"ה נזקפת לזכות אותם יהודים שאין ביכולתם להניח תפילין. ופשוט הוא דהנחת תפילין כזאת אין למעלה ממנה, שבכל הנחת תפילין שאיש ישראל מניח, אפילו הכי נעלית, אפשר למצוא בה איזה פגם קטן, אבל כאן הוא הנחת תפילין של מסירות נפש, וגם לצדיקים הגדולים ביותר, אין להם השגה בהנחת תפילין כזאת דמרי עלמא לעבדי הנאנחים והנאנקים למען קדושת שמו, והבן.

והננו בברכה להגרש"מ שליט"א, שיזכה לברך על המוגמר ולהוציא לאור גם שאר דברי תורתו בהלכה על סדר הש"ס וסוגיות של מר אביו זצ"ל, וגם בעצמו יוסיף כהנה וכהנה בהרבצת התורה והיראה מתוך שמחה והרחבת הדעת, לאורך ימים ושנים בריאים ושלמים, ולקבל פני משיח צדקנו בב"א.

רבי יעקב ששפורטש (המשך)

זכה הרמב"ן ז"ל, שנגלו אליו גם תעלומות חכמה האמתית, ולא עסק בדברי החיצונים בשקידה, אבל תקע אהלו בבתי מדרשות של שם ועבר, הרבה ישיבה בתלמוד, ועל מאורות צפונים ידו הדה, וזה האיש משה גדול מאד, וזה שזרעו עדיין קיים בעולם, מהם נמצאים גם היום כמה תלמידי חכמים בברבריה, הרלב"ג ורשב"ץ היו מיוצאי חלציו והגאון מהר"י ששפורטש ז"ל קרוב לדורנו, הוא היה דור י"א לרמב"ן ז"ל, בודאי זרעו לעולם יהיה, כזה לא נודע עוד לשום אדם בגולה שזכה לכך.

(מספחת ספרים, עמ' 72)

גדלות תורתו

מורינו רבי יעקב, כבר בהיותו בן תשע שנים היה רב כחו בשני התלמודים בבלי וירושלמי ובהלכה. בהיותו בן שנים עשרה שנה סיים את הש"ס הבבלי. בן שמונה עשרה היה חבר בבית דין הגבוה בעיר הבירה תלמסאן. שלט שליטה מלאה בכל מקצועות התורה, ירד וצלל לעומקה של ההלכה והעלה אוצרות גנוזים השמורים לו ממשות ימי בראשית. גאון חריף ושנון עד שנאמר עליו לידותיו לא ביישה את זקנותו, משמים הועידו אותו לגדולות. אישיותו רבת הגווני, כחו וגבורתו, כל אלה חברו יחדיו והביאו אותו לראות נכוחה את האמת לאמתיה של תורה. ומרגלא מפומיה תמיד תתן אמת ליעקב, וזכה היתה שפתו בספריו ובויכוחיו הרבים עם נביאי השקר למיניהם.

כחו רב לו גם בשטח הקבלה. נתן את הסכמתו לספר "היכל הקדוש", פירוש לעניני תפילה על דרך הקבלה, ובתחילת הספר מופיעה הסליחה של י"א מדות, י' ספירות, וכן שיר שחיבר לכבודו אשר שמו מופיע בתחילת ראשי קטעי השיר.

(מושיעין של ישראל - הוראה מהמבור, עמ' 20)

המאור הגדול

הגה"ק רבי אלעזר רוקח זצ"ל ה"מעשה רוקח" ורב דק"ק האשכנזים באמשטרדם, כותב בהסכמתו לספר "אהל יעקב" למהר"י ששפורטש:

מה טובו אהליק יעקב אוהל של שם טוב אין טוב אלא תורה בנגלה ובנסתר קולע אל השערה ה"ה החכם השלם המאור הגדול המפורסם כמוהר"ר יעקב ששפורטש זצ"ל שהאיר באור תורתו פה ק"ק ספרדים ה"י להשאיר אחריו ברכה מי בריכה עליונה בדעת ותבונה שו"ת שהשיב לכל שואל כענין ומשיב כללכה תורת אמת היתה בפיהו בסוד תתן אמת ליעקב... והנה אף שמדרכי למנוע א"ע מלידת הסכמה על הספרים החדשים מ"מ אדעתא דגברא רבא דכותיה לא נדרתי... (שו"ת אהל יעקב - הסכמות)

בשב"ק זו כ"ח ניסן, ימלאו 30 שנה לפטירת האדמו"ר מזאולושיץ - רבי משה בן רבי שם זצ"ל, שגר בעירנו אנטווערפן יצ"ו, ונלב"ע בשנת תשנ"ה. באותו יום כ"ח ניסן חל גם היארצייט של אביו הרה"ק רבי שם זצ"ל מקראקא, שנעקד על קידוש השם בשנת תש"ג.

סיפר האדמו"ר רבי משה זצ"ל, שבעת שהוציאו את אביו הק' להריגה בקש מאחד תלית קטן, ובזה כיסה את פניו ואמר "הריני כפרת ישראל". עוד סיפר, שפעם בליל יו"כ פ' בלאגער רצו לארגן מנין לליל נדרי' והמתנו עד שהרשעים פנו לישון והתאספו יחד בבאראק שלו, והוא (רבי משה) היה לו קול יפה, והתפלל לפניו כל נדרי ומעריב, וכולם שכבו על הדרגשים שלהם, והאזינו לקול התפילות. אך באמצע כנס אחד הצוררים ימ"ש עם כלב שחור, ושאל 'מה עושים פה', ונענה האדמו"ר ואמר 'היום הוא היום שהקב"ה מוחל לעונותיהם של ישראל וע"ז מתפללים'. הסתכל הרשע בעיניו החדות על כולם ששכבו באימה ובפחד, אח"כ פנה אליו ואמר "מאכן זי ווייטער", ונשאר לעמוד שם והאזין לקול תפילתו.

גם סיפר, שבעת שהיו בגיטו בקראקא חיבר ניגון על "ידיד נפש אהרן", וחיברו לפרקים, מזמן לזמן הוסיף עוד חלקים להזמר עד שנשלם הזמר, ושרו זאת בשלש סעודות שם אצל אביו, כאשר מעיניו זולגות דמעות רבות.

היות שלא הניח אחריו זש"ק, מתבקשים מוקירי זכרו להדליק נר וללמוד משניות לעילוי נשמתו, תנצב"ה.

דבר בעתו מה טוב

מילתא בטעמא

מנהג בישראל לאפות לשבת ראשונה לאחר פסח **חלות בצורת מפתח**, או שמנקדין צורת מפתח אל תוך החלה. ובספר אוהב ישראל להרה"ק מאפטא כתב על זה חמשה טעמים.

ונראה בדרך אפשר בדרך הפשט. דאיתא במס' תענית (כא) שהמפתח של פרנסה הוא בידי הקב"ה ולא מסרו לשליח. ודבר זה נתברר בירור גמור בזמן יציאת מצרים על ידי ביזת מצרים וביזת הים, וכן בלכתם אחרי במדבר בארץ לא זרועה והקב"ה האכילנו את המן. ולכן מראים את זה מיד אחרי פסח, ודוקא בשבת שמינה מתברכין כל יומין, הגם שהוא יום שאסור במלאכה "כשתבא שבת יהא בעיניך כאילו כל מלאכתך עשויה, שלא תהרהר אחר מלאכה" (רש"י שמוות כט), ודוקא מאותו יום שבינה מתברך כל השבוע, ועושים את זה בשבת אחר פסח לאחר ימי המעשה, לבטא את אמונתנו ובטחוננו שדוקא ברכת השם היא תעשיר.

(בארות המים - ר"מ דרענגער)

א יידיש ווארט

ואת החלב ואת הכליות ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה (ט,י)

דוקא די דריי זאכען ברענגען א מענטש צו טוהן עבירות: פטענעס ברענגט צו גאווה [וישמן ישרון ויבעט], די נירען גיבען עצות [כליות יועצות] און דער לעבער ברענגט צו תאוות און כעס.

דערפאר דארף מען מקריב זיין די דריי זאכען, צו קריגען א כפרה. (רבינו בחיי)

לשון חכמים

היין משחית הדעת לשותי, ויתערבו לו הדברים.

(אבן עזרא יט)

הקדוש האלקי

הרה"ק רבי יואל מסאטמאר זי"ע כותב:
וכאשר התחילה המבוכה הנוראה מכת ש"ץ ימ"ש בתחלה הטעה כמעט את כל העולם כולו, אף גדולים עצומים שהיו בימים ההם. והמהר"י ששפורט ז"ל שהי' אז גדול הדור בגאונות וקדושה יתירה, וראיתי מחכמי דורו שמתארים אותו בתואר הקדוש האלקי, הוא הי' הראש והראשון שעמד במלחמה חזקה נגדו והפקיר את חייו נגד כל הקמים עליו בזה, וחיבר אח"כ ספר יצירת נובל צבי"ד חלקים, אשר בו יסופר כל המאורעות שעברו וחלפו בענין הש"ץ. (ויואל משה, מאמר שלש שבועות - קעה) (המשך בעמוד ד)

והסרתי מחלה מקרבך

ביום ה' השבוע התקיימה אסיפת חרום, בה ישבו דייני ועסקני קהלתנו עם הגובערנער של מחוז אנטווערפן ונציגי משרד הבריאות, וגם השתתפו בה דר. גוטפריינד נ"י, חברי "הצלה", נציגי בתי החולים שבעיר, והאחראים על נתינת "וואקסין" (חיסון) לטכס עצה למנוע מחלת החצבת מקרבנו, והוחלט כללהלן:

1. מי שיש לו חשש שהוא או ילדו נדבק במחלה, חייב ללכת לבית החולים, אולם לפני כן הוא צריך להתקשר לבית החולים בטלפון.
2. בשבוע הבא יסדרו שכל מי שצריך, יוכל לקבל את ה"וואקסין" בחנם. פרטים נוספים אודות קבלת ה"וואקסין" (מי, מת, איפוא, ...) יפורסמו בעזה"י.

על הטוב יזכר

הננו להביע בזה את רגשי תודותינו מעומק לבנו להאי גברא יקירא, הרופא הנאמן

הר"ר **גרשון הלוי גוטפריינד** הי"ו

על מסירותו הנפלאה בתקופת מחלתה של אמנו היקרה על ע"ה הכ"מ, ולא חסך כל מאמץ בעצה ובמעש להיות לה לעזר ולסעד, והברכה אחת היא לזוגתו החשובה תח"י העומדת לימינו לטובת חולי עירנו. יתברכו מורומים בבריאות הגוף והנפש ובכל טוב סלה לאורך ימים ושנים.

משפחת ראטטענבערג

הנהלת הקהילה מאחלת ברכת מזל טוב חמה ולבבית לכל בעלי השמחה

שיוכים

יהודה גליק
ב"ר ישראל חיים נ"י בת ר' אברהם אביש אליעזר הלוי נ"י
גליק (געלדציילער) אינטראטער (גוטוויטער)
אנטווערפן אנטווערפן י"ז ניסן תשפ"ה

יהודה אריה לייב בראכפלד
ב"ר בן ציון נ"י בת ר' יהודה רפאל נ"י
בראכפלד (עליאס) האפפמאן (גליק)
בארא פארק אנטווערפן, כ"ה ניסן תשפ"ה

ישראל מונדרר
ב"ר יצחק יעקב נ"י בת ר' יהודה רפאל נ"י
מונדרר (טהאלער) וסינג (אנגלשטיין)
לונדון אנטווערפן, כ"ה ניסן תשפ"ה

יהודה שמשון שטיינבאך
ב"ר עזרא נ"י בת ר' חיים דוב נ"י
שטיינבאך (בלאכמאן) אנגלשטיין (רוטשטיין)
אנטווערפן אנטווערפן, כ"ו ניסן תשפ"ה

רבי יעקב שפורטש (המשך)

חגר חרבו
הגה"ק רבי יעקב עמדין זצ"ל שהוציא לאור
קיצור מספר "ציצת נובל צבי" למהר"י שפורטש,
כותב בהקדמתו לספר:
כאשר התעורר אותי א-להים מבית אבי ומארץ
מולדתי נחשבתי כנודר קונם, בורח מחמת מורד"ם
המה היו במורדי אור וישב ה' עליהם את אונם, זרים
רדפוני חנם, והייתי כאורח נטה ללון פה אמשטרדם
מצאתי זה הספר כע"ט מוצל משרפה, מעשה ידי
אומן שר וגדול נפל בישראל רועה צאנא, אשר
נולדתי בימי אבלי, ושמי כשמו ושם עצתו כשם
עצתי ושם עירו עו"ת בעת המאורע המעוות הלז
כשם עירי מורדף מהמונם, ותהי זאת נחמתי בעניי
בראותי כמס"ת ראשונים כן מסת"א אחרונים,
רבים שט"ו זאת להם תחת גאונם, והלכה כחכמים
המבינים שכל טיב בני עליה והמה מועטים רצים
כסוסים ששים ושמים לעשות רצון קונם, לתת
לכת"ב מוצא להעמיד הדת על תלה לבשר עניים
לחבוש לנשברי לב ואל היהודים ככתבם וכלשונם,
ועם שכבר יסדנו חבור תורת הקנאות מענין זה,
מ"מ אינו דומה שומע מפי הרב הגדול ואשר בימי
אירע זה המאורע הרע והוא עד או ראה או ידע כל
הנעשה וחגר חרבו כישמעאל ללחום מלחמות ה'
נגד המסית ומדיח הישמעאלי וקבעו הלכה לדורות
להבין ולהורות.

האמת נר לרגלי

רבינו מהר"י שפורטש זלה"ה כותב

בר מצוה

מאיר ב"ר יונתן דאשעווסקי נ"י
ביהמ"ד אור שרגא

12/3

למשפ' ר' יעקב פסח הירשלער-שטרן נ"י

למשפ' ר' אהרן ווינד-פארברער נ"י

למשפ' ר' יחזקאל שרגא גליק-אדאלף נ"י

למשפ' ר' ישראל יהושע חיים הכהן שטערן-גוטמאן נ"י

למשפ' ר' יאיר ברוך וגנר-זיסקינד נ"י

למשפ' ר' אליעזר משה הכהן קאפשיץ-הופמאן נ"י

12/3

למשפ' ר' חיים יהושע פאסטען-דרעזדנער נ"י

למשפ' ר' גדליה אהרן פריעד-פרידמאן נ"י

למשפ' ר' יואל וואלנער-נאה נ"י

בתשובותיו:

הוגד לי על ידי תלמיד אחד, שכמהור"ר שאול
לבית לוי מורטירה פקפק בפסק ההוא, ובדברים
בעלמא מסברת נפשיה רצה להוכיח להפך בקצת,
ושלחתי לו פעם שנית דברי קנטור על זה, למה לא
יענה דעתו בפני, כדי להדריכני בדרך אמת... לא
בעבור כבודי כי אם בעד כבוד תורת א-להינו לגלות
האמת, כאשר דרכי עם כל גדולי ורבני הגלילות,
אשר עמי ימתיקו סודם, בכתב ובעל פה, וכתביהם
מארץ מרחקים לשאול דעת.

ואם אין לי דעת לישאל, היו דברי אליהם למשיב
נפש ולכלכל את תשובתם, וזה דרכי לחבב ולכבד,
ולהפך בזכותם דצורבא מרבנן, וקירות לבי עם פי
שום עמו, ואם שגה אבין אליו באופן שלא יבא
לידי לזול, ואם שגית אודה על האמת, ולא אבוש
אף אם יאמר אלי טעית, דלא אהיה עדיף מרבי
עקיבא, שדרש 'לחם אבירים' לחם שמלאכי השרת
אוכלים. ואמר לו רבי ישמעאל טעית. ומכל שכן
שלא כבוד תורתו רבי ישמעאל ולא אני רבי עקיבא,
אך עם כל זה לא אחדל מלשאל ולתת, להורות לי
המורה טעותי, וארדוף להשיג האמת, לא לקנטר
ולא לאהבת הניצוח, ואם לפי דעתו היא טעותי,
והיא עצמה עצם טעותו, לא אחדל מלהטעים לו
הענין בטעם לשבח ולא טעם לפגם חלילה, וכבודו
במקומו מונח, וכך היא המדה.

(שו"ת אהל יעקב, שאלה י')

Na 22u.: 0903.92248 (1.50€ per min.)
Dokter van wacht - 0900.10.512
HATZOLOH - 03.289.00.00
הגולה

תורנות בתי מרקחת
Wachtdienst (9.00-22.00 uur)

שבת היא מלזקוק
ורפואה קרובה לבא

vrijdag 25 april
Antverpia, Nationalestraat 145
zaterdag 26 april
Bek, Belgiëlei 66
zondag 27 april
Justitia, Justitiestraat 81

maandag 28 april
Mann, Jan van Rijswijklaan 82
dinsdag 29 april
Multipharma, Statiestr 51
Van Ghysseghem, Kloosterstr. 166

woensdag 30 april
Broeckx, Teniersplaats 2
Vanderabeele, Grotesteenweg 99
donderdag 1 mei
Pieters, Lange Leemstraat 124

25 april (ליל ש"ק) na 22u.: Cools, Turnhoutsebaan 341

בתי מרקחת שפתוחים בכל ש"ק
Justitia, Justitiestraat 81: 10.00-16.00 - Centraal Station, Pelikaanstraat 3: 10.00-17.00 - Grote Markt 56: 10.00-17.00
Wapper, Schuttershofstr. 48a 9.30-18.30

שעות הקבלה בבנין הקהלה Jacob Jacobsstr. 22

משדר הקהלה - שעות פתיחה:
לפנה"צ א-ו: 9:30 - 12:45
אחר"כ ב-ה: 17:00 - 18:30
ניתן להתקשר בטלפון גם בין השעות 14:00-17:00
03.233.55.67
info@machsike-hadass.be

הדומ"ץ הגר"ע האניג שליט"א:
בימים ב' ד' ו' 11:00-12:00
הדומ"ץ הגר"י פאלאק שליט"א:
בימים א-ו 10:15-11:15
הדומ"ץ הגר"ח שטרנבוך שליט"א:
בימים א-ו 10:30-12:00

מנחם הרב שליט"א:
בימים ב-ה בין השעות 17:00-18:30
אך ורק בתיאום מראש במשרד הקהלה
03.233.55.67-5
למוכירות הבית דין דק
03.233.55.67-6 - beisdin@machsike-hadass.be

להרשמה כחבר הקהלה יש לפנות לאחד ממורי העיר, או ע"י אי-מייל: membership@machsike-hadass.be, או לשלוח תיבת member ע"י SMS למספר 0488.577.313

להארות והערות בכל הקשור לגליון ולקבלת הגליון נא לפנות דרך המייל Shabato@machsike-hadass.be

בינו שנות דור ודור

ש"ק - כ"ח ניסן

ת"כ: רבי שבתי שעפטל (ב"ר ישעיהו) הלוי הורוויץ
- ווי העמודים
תרל"ג: רבי יהושע (ב"ר שלמה לייב) מאסטראווא -
תולדות אדם
תש"ג: הקדוש רבי שם (ב"ר אברהם מרדכי) קלינגבערג
- האדמו"ר מזאלישיץ
תשנ"ה: רבי משה (ב"ר שם) קלינגבערג - האדמו"ר
מזאלישיץ-אנטווערפן
תשס"א: רבי אהרן (ב"ר יצחק מנשה) הכהן ראזענפעלד
- האדמו"ר מפניסק-קארלין

יום א' - כ"ט ניסן

תקפ"ט: רבי יהודה מאיר (ב"ר פינחס) שפירא
משפטייוקא
תרי"ח: רבי משה (ב"ר ישראל) מקאברין
תשל"ט: רבי מרדכי שלום יוסף (ב"ר אהרן) פרידמאן -
האדמו"ר מסאדיגורא

יום ב' - ל' ניסן

ד'תתק"א: רבי יוסף (ב"ר מאיר) הלוי - הר"י מגאש
ש"ו: רבי יעקב (ב"ר משה) בירב - שו"ת מהר"י בירב
ש"פ: רבי חיים (ב"ר יוסף) וויטאל - תלמיד האריז"ל
תקכ"ט: רבי נתנאל (ב"ר נפתלי צבי) ווייל - אב"ד
קארלסרוה-קרנב נתנאל
תקל"ו: רבי יעקב (ב"ר צבי) עמדין - יעב"ץ

יום ג' - א' אייר

ת"ס: רבי יוסף יוסקא (ב"ר יהודה יודל) - אב"ד מינסק
דובנא - יסוד יוסף
תע"ח: רבי צבי הירש (ב"ר יעקב) אשכנזי - חכם צבי
תקל"ח: רבי שמואל שמעלקא (ב"ר צבי הירש) הלוי איש
הורוויץ - מניקלשבורג
תקמ"ח: רבי מנחם מענדל (ב"ר משה) מוויטעבסק - פרי
הארץ
תרפ"ב: רבי עקיבא יוסף (ב"ר יחיאל) שלעזינגער - לב
העברי
תרצ"ג: רבי אברהם (ב"ר שמואל) וויינבערג - האדמו"ר
מסלאנים - בית אברהם

יום ד' - ב' אייר

תקע"ב: רבי אברהם דוב (ב"ר יהודה אריה לייב)
מחמעליק
תרצ"ג: רבי יוסף נחמיה (ב"ר עקיבא) קארניצער - אב"ד
קראקא
תשפ"ד: רבי בצלאל שמחה מנחם בן ציון (ב"ר יחיאל
יהושע) רבינובין - האדמו"ר מביאלא - מבשר
טוב

יום ה' - ג' אייר

תקצ"ג: רבי אריה לייב (ב"ר משה) צינץ - הרב מפלאצק
גרש ירחייער
תרפ"ה: רבי ישעיה (ב"ר משה) שטיינער - רבי ישעיה'לע
קערעסטייער
תש"א: רבי יצחק אייזיק (ב"ר מנחם מענדל) האגער
- מזאבלטוב-וינה (מנו"כ בבית"ח דקהילתנו
בפיטע)

יום ו' - ד' אייר

תנ"ח: רבי יעקב (ב"ר אהרן) שפורטש - רב קהלת
הספרדים באמשטרדם, ציצת נובל צבי, שו"ת
אהל יעקב
תקנ"ב: רבי יוסף (ב"ר מאיר) תאומים - פרי מגדים
תקפ"א: רבי ליפא (ב"ר יצחק אייזיק) מסאמבור
תרנ"ב: רבי יוסף דוב (ב"ר יצחק זאב) הלוי סאלאווייטשיק
- בית הלוי - הרב דבריקס
תשי"ד: רבי משה דוד (ב"ר יוסף זלמן) אסטרייכער -
אב"ד שטימפא - תפארת אדם
תשמ"ד: רבי שמואל אליהו (ב"ר שאול ידידיה) טאוב -
האדמו"ר ממאדז'יץ - אמרי אש

ש"ק - ה' אייר

תקנ"ט: רבי ישעיה (ב"ר יהודה לייב) פיק - מסורת הש"ס
תרל"ח: רבי מאיר (ב"ר יצחק איצק) אויערבאך - אמרי
בינה

הקמת מצבה

הקמת מצבה על קברה של
מרת מלכה עהרמאן-שטרונברג ע"ה
אשת ר' יעקב צבי עהרמאן ע"ה
תתקיים א"ה ביום ד', ב' אייר
בבית"ח דקהלתנו בפיטע בשעה 14.30

מנוחה נכונה

מרת גיטל ב"ר צבי הירש ראטענבערג-בראנסדארפער ע"ה (77)
כ"ה ניסן תשפ"ה
יושבים שבעה בביתה 23 Consciencestraat
עד יום ג' בבוקר